

Anotace

Tato práce se zabývá stavem francouzské Socialistické strany v době její vnitřní krize v letech 2016-2018. Analyzuje obzvláště proces rozštěpení strany do různých stran a hnutí, které se projevilo na konci prezidentského mandátu Françoise Hollanda a po prohraných prezidentských a legislativních volbách v roce 2017. V daném období se totiž ještě víc zvýraznily jindy méně patrné rozdíly mezi idealisty a realisty (ideology a pragmatiky), kteří už dál neudrželi konsensus o koexistenci uvnitř strany. Cílem práce bylo zjistit, jestli se výše popsaná krize nějak liší od dalších neúspěšných období francouzských socialistů. S použitím Panebiancova konceptu genetického kódu stran totiž zjišťujeme, že socialisté byli náchylní ke štěpení už od svého vzniku. V historickém vývoji strany se zaměříme na vývoj ideologických a pragmatických tendencí uvnitř Socialistické strany, na těchto základech se totiž dost často vnitrostranické proudy formovaly. Práce taky přinese analýzu vnitřního vývoje francouzských socialistů, díky které můžeme lépe pochopit, proč ke krizi francouzských socialistů v letech 2016-2018 došlo a proč se při ní strana tak hluboce rozdělila. Pohled do minulosti doplní na závěr taky stručná analýza faktorů, které mohou přibližně v letech 2018-2020 ovlivnit další směřování Socialistické strany.